

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
School Administrators' Skills in the Digital Era Affecting the Effectiveness of
School Administration in the Educational Expansion Opportunity Schools
under BuengKan Primary Educational Service Area Office

กาญจนา นามวงศ์¹ รองศาสตราจารย์ ดร. SAYANต์ บุญใบ² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์³
Kanjana Namwong¹ Assoc. Prof. Dr. Sayan Boonbai² Asst. Prof. Dr. Vajitra Wonganusit³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ หาอำนาจพยากรณ์ และแนวโน้มในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในปีการศึกษา 2565 จำนวน 264 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 44 คน และครูผู้สอน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.479 – 0.880 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.984 และแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.829 – 0.989 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.940 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยรวม จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ไม่แตกต่างกัน ส่วนประสิทธิผลการปฏิบัติงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน ยุคดิจิทัล

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³Course teacher in Master of research of Curriculum and Instruction and Doctor of Philosophy Program in research of Curriculum and Instruction Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: กาญจนา นามวงศ์, iammm.kanjana@gmail.com

รับ 26 ตุลาคม 2566 แก้ไข 20 พฤศจิกายน 2566 ตอรับ 22 พฤศจิกายน 2566

4. ประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยรวม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กัน ทางบวก อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy} = 0.978$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านทักษะการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ ด้านทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาด ทางอารมณ์ ด้านทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี และด้านการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01

7. แนวทางการยกระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีจำนวน 4 ด้าน จากทั้งหมด 4 ด้าน คือ ทักษะด้านภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ทักษะด้านการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ และมีการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะด้านพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางสังคม

ABSTRACT

The purpose(s) of this research were to study, compare, find the relationship, find prophetic power and guidelines for developing school administrators' skills in the digital age that affect the effectiveness of school administration to expand educational opportunities. Under the Buengkan Primary Educational Service Area Office The sample used in the research It consists of 264 school administrators and teachers in the academic year 2022, divided into 44 school administrators and 220 teachers. research tools It is a questionnaire and interview form. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation. multi-step randomization method The research tools were questionnaires and interviews. Executive Transformative Leadership Questionnaire. There was a discriminatory power between 0.479 – 0.880 with a confidence value of 0.984 and a questionnaire about teachers' performance in schools. The discriminant power was between 0.829 – 0.989 with a confidence value of 0.940. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation. t – test statistics one – way analysis of variance Pearson's simple correlation coefficient. and stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. School administrator skills in the digital age was at a high level.
2. Effectiveness of School Administration to Expand Educational Opportunities was at a high level.
3. School administrator skills in the digital age classified by position was not statistical significance but in operational experience and school districts were statistically significant different at the .01 level
4. School effectiveness expands educational opportunities. classified by their positions was not statistical significance but in operational experience and school size were statistically significant different at the .01 level
5. School Administrator Skills in the Digital Era and School Administrative Effectiveness have a positive relationship statistically significant at the .01 level at a very high level ($r_{xy} = 0.978$),

6. School administrator skills in the digital age that has the power to predict the effectiveness of school administration, expanding educational opportunities Management skills for the whole organization Digital Citizen Skills and Emotional Intelligence Technology Leadership Skills and creativity and innovative thinking with significance at the .01 level.

7. This study explores strategies for elevating the skill set of educational administrators in the digital age, which impacts the management of schools to expand educational opportunities. The study focuses on four key dimensions out of a total of four, namely, leadership skills with a technological orientation, skills in managing organizational systems comprehensively, creative and innovative thinking skills, and skills related to digital citizenship and social intelligence.

Keywords: School Administrators' Skills, Effectiveness of School Administration, Digital Era

บทนำ

ในศตวรรษนี้ถือเป็นยุคที่โลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารสารสนเทศต่าง ๆ จากทุกสารทิศทั่วทุกมุมโลก สามารถถ่ายทอดส่งต่อกันได้อย่างไร้ขีดจำกัด การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาแบบก้าวข้ามพรมแดนไปได้ทั่วทุกมุมโลกตามที่ต้องการโดยผ่านระบบเครือข่าย ดังนั้นในการจัดการศึกษาของชาติเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องพิจารณาและพัฒนาไปให้ถึง นั่นคือทักษะของเยาวชน ครู รวมทั้งผู้บริหารของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกยุคดิจิทัลที่ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2562 หมวด 1 บททั่วไปว่าด้วยความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ราชกิจจานุเบกษา, 2562, หน้า 3 – 4)

ดังนั้น ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีคุณภาพ ผู้บริหารต้องพัฒนาตนเองมีความเป็นผู้นำด้านความเปลี่ยนแปลง มีความสามารถในการใช้ทักษะการบริหารได้เป็นอย่างดีโดยอาศัยความสามารถด้านวิชาการการสื่อสารและเทคโนโลยี การเป็นนักริเริ่มสร้างสรรค์และประกอบการ นักสร้างพลังสร้างแรงบันดาลใจเชิงบวกตัวแบบที่ดีและการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 หรือที่เรียกว่ายุคดิจิทัลพบว่า ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี 2) ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ 3) ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม และ 4) ทักษะด้านพลเมืองในยุคดิจิทัล

จากที่กล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การศึกษา เป็นหนึ่งในภาคส่วนได้รับปัญหาและมีผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัลที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงมีวิสัยทัศน์เพื่อเป็นแบบอย่างและเป็นที่ปรึกษาให้กับคณะครูในสถานศึกษาได้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยจึงสนใจในการทำศึกษาทักษะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของการศึกษาที่กำลังเข้าสู่ยุคดิจิทัลและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

คำถามของการวิจัย

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ มีความแตกต่างกันหรือไม่
4. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ มีความแตกต่างกันหรือไม่
5. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่
6. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
7. แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

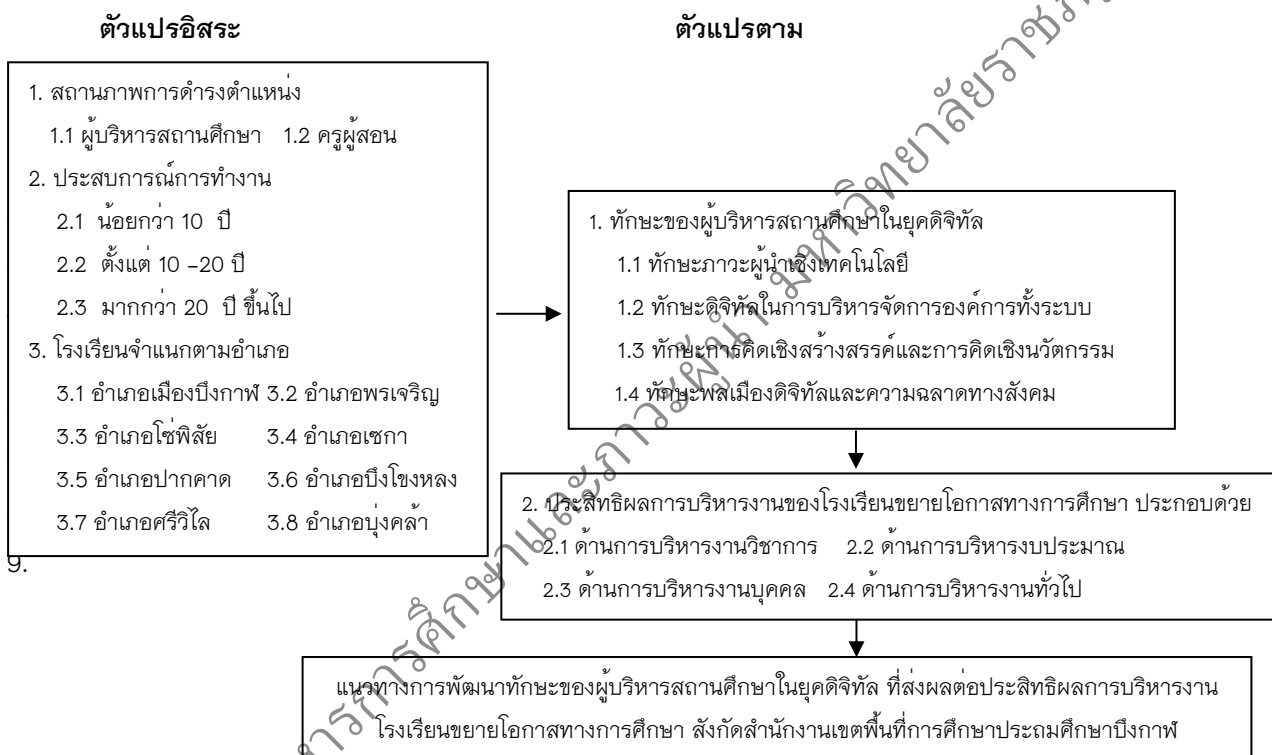
1. เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ
5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

6. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 789 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน และครูผู้สอน จำนวน 220 คน จากทั้งหมด 44 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2565 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 - 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด,

2560, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 259 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน และครูผู้สอน จำนวน 220 คน จากโรงเรียน 44 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จำนวน 4 ด้าน และตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 4 ด้าน ซึ่งตอนที่ 2 และ 3 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 262 คน โดยใช้แบบสอบถามทั้งที่เป็นเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ ขอรับแบบสอบถามคืน ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งหากข้อมูลไม่ครบถ้วนผู้วิจัยจะใช้วิธีเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างขอรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC) 2) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson) และ 3) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน 1) สมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2) สมมติฐานข้อ 3 และ 4 ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t - test) ชนิด Independent Samples ในส่วนของการเปรียบเทียบ จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง 3) สมมติฐานข้อ 3 และ 4 ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในส่วนของการเปรียบเทียบ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe - Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม 4) สมมติฐานข้อ 5 ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) 5) สมมติฐานข้อ 5 ใช้การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ทีละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ทักษะการบริหารจัดการองค์กร ทั้งระบบ ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี และทักษะพลเมืองดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ส่วนที่เหลืออยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

3. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ ที่ต่างกัน พบว่า

3.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ ส่วนด้านที่เหลือได้แก่ ทักษะการบริหารจัดการองค์กรทั้งระบบ ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ไม่แตกต่างกัน

3.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 โรงเรียนจำแนกตามอำเภอ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และโรงเรียนจำแนกตามอำเภอ พบว่า

4.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้านคือด้านการบริหารงานบุคคล ส่วนด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

4.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 โรงเรียนจำแนกตามอำเภอ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล กับประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($r_{XY}=.989$)

6. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่า มี 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวม (Y_1) ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ทักษะการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ ทักษะทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี และทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ทักษะการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .279 รองลงมา ได้แก่ ทักษะทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .226 ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .148 และด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ต่ำที่สุดคือ ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .131 ซึ่งตัวแปรทักษะการนิเทศของผู้บริหารทั้ง 4 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์การปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้ร้อยละ 48.40 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 31417

7. แนวทางการยกระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีจำนวน 4 ด้าน จากทั้งหมด 4 ด้าน คือ ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ทักษะการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์

อภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ทักษะด้านพลเมืองในยุคดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ และทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์การคิดเชิงนวัตกรรม และ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพและความสำคัญกับการพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริมครูให้สามารถปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สงบ อินทรมณี (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นการบริหารที่เปลี่ยนแปลงทางการศึกษา และการบริหารเทคโนโลยีสำหรับสถานศึกษาไปพร้อมกัน ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถหยุดยั้งได้ รวมทั้งมีการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายที่ครอบคลุมภารกิจของ สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ใน ระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนในโรงเรียน แสดงออกถึงความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด มีการมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการสร้างหลักสูตร นวัตกรรม มีการพัฒนาตนเองอย่าง

ต่อเนื่อง มีการร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โยธิน นิลคช (2561, ออนไลน์) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์การบริหารที่มุ่งเน้นพัฒนาขับเคลื่อนองค์การไปสู่การพัฒนาก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลาย ๆ ด้านที่กำลังจะเกิดขึ้นภายในอนาคต ดังนั้น ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา จึงเป็นคุณลักษณะที่ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 พึงมี ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของสถานศึกษาที่มีขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษาด้วยงานทั้ง 4 ฝ่าย

3. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และสถานศึกษาจำแนกตามอำเภอที่ต่างกัน

3.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารดำเนินการในด้านต่างๆ และแสดงออกเกี่ยวกับการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพอย่างชัดเจน มีผลวิจัยเกี่ยวกับทักษะการนิเทศอยู่ในระดับมาก จนเป็นที่ประจักษ์กับครูผู้สอน จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นในเรื่องทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลแตกต่างกัน

3.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานและพัฒนาตนเองให้มีความรู้ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

3.3 จำแนกตามอำเภอที่แตกต่างกัน ที่ต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอำเภอโซ่พิสัยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีทักษะในยุคดิจิทัล ต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นอำเภอที่มีความเจริญน้อยที่สุดและมีผู้บริหารบรรจุใหม่มากกว่าอำเภออื่นๆ

งานวิจัยที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใกล้เคียงกับงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่งานวิจัยของสิริภรณ์ สุวรรณโณ (2560, หน้า 6) ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะด้านเทคนิคและทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะด้านความคิดรวบยอด พบว่าไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และสถานศึกษาในอำเภอที่ต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารงานที่ชัดเจนจนเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่ทั้งตัวผู้บริหารเอง เพื่อนผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียน

4.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่ามีประสิทธิภาพมากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า ซึ่งแสดงว่า

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้นจะช่วยให้ผู้บริหารเกิดการเรียนรู้มากขึ้นจึงทำให้ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย

4.3 จำแนกตามอำเภอที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอำเภอไชพิสัยเป็นอำเภอที่ผู้บริหารประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนต่ำที่สุดอาจเกิดจากผู้บริหารโรงเรียนยังมีประสบการณ์ในการบริหารงานน้อย

สำหรับงานวิจัยที่มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยของผู้วิจัยคืองานวิจัยของเยาวเรศ บัวขาว วีระยุทธ ชาติตะกานัญญ์ และธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ (2560, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามภูมิภาคนั้นที่อยู่อาศัยขณะปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกัน

5. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล กับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r_{XY} = .989$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารใช้กระบวนการและประสบการณ์การบริหารงานนำมาบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย สร้างความร่วมมือ รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานจากทุกฝ่าย เพื่อผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับเจริญศรี พันปี (2553, หน้า 15) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่บริหารงานตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลและประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกมากที่สุด ได้แก่ การบริหารการเปลี่ยนแปลงกับการตัดสินใจ รองลงมา ได้แก่ การบริหารเชิงกลยุทธ์กับการบริหารทรัพยากร ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกน้อยที่สุด ได้แก่ ภาวะผู้นำกับการติดต่อสื่อสาร

6. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่า มี 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวม (Y_1) ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ทักษะการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ ทักษะทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี และทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเจริญศรี พันปี (2553, หน้า 15) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่บริหารงานตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สูงสุดคือ ลักษณะองค์การ รองลงมาคือ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ สภาพแวดล้อมภายนอก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ระดับมาก ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ควรจัดอบรม หรือจัดประชุมสัมมนา ให้ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในสังกัด หรือสอดแทรกเนื้อหาการยกระดับทักษะดังกล่าวให้สูงขึ้นในการประชุมประจำเดือนแต่ละครั้ง

1.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจึงต้องจัดการอบรมให้ครูสามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทำการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.3 ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจึงควรโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก ดังนั้น ผู้บริหารต้องใช้กระบวนการและประสบการณ์การดำเนินงานมาใช้ในการศึกษา สร้างความร่วมมือ รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานจากทุกฝ่าย เพื่อผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลและของครูในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดอื่น

2.2 ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

2.3 ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษา ในตัวแปรหรือองค์ประกอบอื่น เช่น อายุ วุฒิการศึกษา ทรัพยากรในโรงเรียน

2.4 สร้างรูปแบบการปรับระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน เพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาการบริหารในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เจริญศรี พันปี. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่บริหารงานตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวเรศ บัวขาว วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ และธีระพงษ์ สมเขาใหญ่. (2560). ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- โยธิน นิลคช. (2561). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ "GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018", 2, 411 – 422.
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, 16(1), 353 – 360.
- สิริภรณ์ สุวรรณโณ. (2559). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม. วารสารวิชาการ, 13(3), 202 – 215.